

424. εἰς δὲ τὴν Κωπαΐδα λίμνην ἐκδιδόντες τὸ δὲ Ἰόνιον παρατείνειν ἐφ' ἔχοντα σάδια μέχρι τοῦ Ἱφαντείου, ἐφ' ὃ κεῖται ὁ Ὀρχομενός. Καὶ Ἰσίδος δὲ ἐπὶ πλέον περὶ τοῦ ποταμοῦ λέγει καὶ τῆς ρύσεως, ὡς δὲ δῆλος ρέοι τῆς Φωκίδος σκολῶς καὶ δρακοντοειδῶς.

Οὐ παρὰ Πανοπίδα Γλυκῶνά τ' ἔρουσαν
Καὶ τε δὲ Ὁρχομενοῦ εὐλεγμένος εἴσι, δράκων ὡς.

Τὰς δὲ γενὰς τὰς περὶ τοὺς Παραποταμίους, ἢ τὴν Παραποταμίου (λέγεται γάρ ἀμφοτέρως), περιμάχητα ὑπῆρξεν ἐν... μίαν ἔχοντων ταῦτην εἰσβολήν. Εἶτι δὲ Κηφισσὸς, ὁ τε Φωκικὸς, καὶ ὁ Ἀθηναῖς, καὶ ὁ ἐν Σαλαμῖνι τέταρτος δὲ καὶ πέμπτος, ὁ ἐν Σακεώνι, καὶ ὁ ἐν Σκύρῳ ἕκτος δὲ, ὁ ἐν Αργει, τὰς πηγὰς ἔχων ἐκ Λυρκείου· ἐν Απολλωνίᾳ δὲ τῇ πρὸς Ἐπιδάρυν πηγῇ εἶτι κατὰ τὸ γυμνάσιον, ἣν καλοῦσι Κηφισσόν.

§. 18.

Δαρνοῦς δὲ νῦν μὲν κατέσκαπται· ἢν δέ ποτε τῆς Φωκίδος πόλις, ἀπτομένη τῆς Εὔβοικῆς Θαλάττης, διαυροῦσα τοὺς Ἐπικυνημαδίους Λοκροὺς, τοὺς μὲν, ἐπὶ τὸ πρὸς Βοιωτίαν, ἐκείνους δὲ εἰς Φωκίδα τὴν ἀπὸ Θαλάττης καθίκουσαν [ἐπὶ Θαλατταῖς]. Τεκμήριον δὲ τὸ ἐν αὐτῷ Σχεδιεῖον, ὁ φασιν εἶναι τάφον Σχεδίου. Περὶ μὲν δὴ τῆς Φωκίδος ἀπόγρη.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

ἘΦΕΞΗΣ δὲ εἰς ἣν οἱ Λοκροίς· ὡς εἰς περὶ ταῦτης λεκτέον. Διηρηται δὲ δίχα. Τὸ μὲν γάρ αὐτῆς εἶναι οἱ πρὸς Εὔβοιαν Λοκροί, οἱ ἐσχίζοντό ποτε ἐφ' ἐκάτερα τοῦ Δαρνοῦντος· ἐπεκαλοῦντο δὲ οἱ

μὲν, Ὁπούντιοι ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, οἱ δὲ, Ἐπικυνηίδιοι ἀπὸ 425.
ὅρους ταῦτας Κυνηίδος· τὸ δὲ λοιπὸν οἱ ἑσπέριοι εἰσὶ Λοκροί·
οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ Ὁζόλαι καλοῦνται. Χωρίζει δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν
Ὀπουντίων τε καὶ τῶν Ἐπικυνηίδιών ὁ τε Παρνασός, μεταξὺ
ἰδρυμένος, καὶ ἡ τῶν Δωριέων Τετράπολις. Ἀρκτέον δὲ ἀπὸ
τῶν Ὁπουντίων.

§. 2.

**Ἐφεξῆς τοῖνυν ταῖς Ἀλαῖς, εἰς δὲ κατέληξεν ἡ Βοιωτικὴ
παραλία ἡ πρὸς Εὐβοίαν, τὸν Ὁπούντιον κόλπον συμβαίνει κεῖ-
σθαι. Οἱ δὲ Ὁποῦς ἐσὶ μητρόπολις, καθάπερ καὶ τὸ ἐπίγραμμα
δηλοῖ, τὸ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῶν πέντε σηλῶν τῶν περὶ Θερμοπύ-
λας ἐπιγεγραμμένου, πρὸς τῷ πολυανδρίῳ,**

Τούσδε ποτὲ φειμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων,

Μητρόπολις Λοκρῶν εὐνυγόμων Ὁπόεις

Κεύθεε.....

Ἀπέχει δὲ τῆς Θαλασσῆς περὶ πεντεκαίδεκα σαδίους, τοῦ δὲ ἐπι-
νείου καὶ ἔξηκοντα. Κῦνος δὲ ἐσὶ τὸ ἐπίνειον, ἄκρα τερματί-
ζουσα τὸν Ὁπούντιον κόλπον σαδίων ὅντα περὶ τετταράκοντα. Μεταξὺ δὲ Ὁπούντος καὶ Κύνου πεδίον εῦδαιμον· κεῖται δὲ
κατὰ Αἰσηψὸν τῆς Εὐβοίας, ὅπου τὰ Θερμά τὰ Ήρακλέους,
πορθμῷ διειργόμενος σαδίων ἔξηκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐν δὲ τῷ
Κύνῳ Δευκαλίωνά φασιν οἰκῆσαι. Καὶ τῆς Πύρρας αὐτόθι
δείκνυται σῆμα, τοῦ δὲ Δευκαλίωνος Ἀθηνῆσι. Διέχει δὲ τῆς
Κυνηίδος ὁ Κῦνος ὅσου πεντήκοντα σαδίους. Καὶ ἡ Ἀταλάντη
δὲ νῆσος κατὰ Ὁπούντα ἴδρυται, ὅμωνυμος τῇ πρὸ τῆς Ἀττικῆς.
Λέγεσθαι δὲ Ὁπουντίους τινὰς καὶ ἐν τῇ Ἡλείᾳ φασίν, ὡν οὐκ
ἄξιον μεμνῆσθαι, πλὴν ὅτι συγγένειαν αὐτῶν ἔξαντας εὑνεῦνται
τοῖς Ὁπουντίοις ὑπάρχουσαν. Ότι δὲ ἐξ Ὁπούντος ἦν ὁ Πάτρο-
κλος, λέγει ὘μηρος, καὶ διότι φόνου ἀκούσιου πράξας ἔφυγεν
εἰς Πηλέα, ὁ δὲ πατὴρ Μενοίτιος ἔμεινεν ἐν τῇ πατρίδι· ἐκεῖσε

425. γάρ φησιν ὁ Ἀχιλλεὺς ὑποσχέσθαι τῷ Μενοιτίῳ κατάξεν τὸν Πατρόκλου ἐκ τῆς σρατείας ἐπουελθόντα. Οὐ μὴν ἐβασίλευσέ γε ἔκεινος τῶν Ὀπουντίων· ἀλλ' Αἴας ὁ Λοκρὸς, πατρίδος ὧν, ὡς φασι, Ναρύκου. Αἰάνην δὲ ὄνομαζουσι τὸν ἀναιρεθέντα ὑπὸ τοῦ Πατρόκλου, ἀφ' οὗ καὶ τέμενος Αἰάνειου δείκνυται, καὶ χρήνη τις Αἰάνις.

§. 3.

426. Εἶται δὲ μετὰ τὸν Κῦνον Ἀλόπη ἐστι, καὶ ὁ Δαφνοῦς, διν ἔφαμεν κατεσπάσθαι· λιμὴν δὲ ἐσὶν αὐτόθι διέχων Κύνου περὶ ἐνεγκόντα σαδίους. Ἐλατείας δὲ, πεζεύοντι εἰς τὴν μεσογαίαν, ἐκατὸν εἴκοσι. Ἡδη δὲ ἐστὶ ταῦτα τοῦ Μαλιακοῦ κόλπου. Μετὰ γάρ τὸν Ὀπούντιον συνεχήσειν οὗτος.

§. 4.

Μετὰ δὲ Δαφνοῦντα Κυνημίδες χωρίου ἐρυμανόν, ὅσους σαδίους εἴκοσι πλεύσαντε· καὶ δὲ καὶ τὸ Κήναιον ἐκ τῆς Εὔβοίας ἀντίκειται, ὥκρα· βλέπουσα πρὸς ἐσπέραν καὶ τὸν Μαλιέα κόλπου, πορθμῷ διειργομένη σχεδὸν εἰκοσατσαδίῳ. Ταῦτα δὲ ἦδη τῶν Ἐπικυνημίδων ἐστὶ Λοκρῶν. Ενταῦθα καὶ αἱ Λιγάδες καλούμεναι τρεῖς νῆσοι πρόκεινται, ἀπὸ Λίγα τούνομα ἔχουσαι καὶ ἄλλαι δὲ εἰσὶν ἐν τῷ λεχθέντι παράπλῳ, ἃς ἐκόντες παραλείπομεν. Μετὰ δὲ εἴκοσι σαδίους ἀπὸ Κυνημίδων λιμὴν, ὑπέρ οὖν κεῖται τὸ Θρόνιον ἐν σαδίοις τοῖς ἵσοις κατὰ τὴν μεσογαίαν. Εἰς δὲ Βοστριος ποταμὸς ἐκδίδωσιν, ὁ παραρρέων τὸ Θρόνιον· Μάνην δὲ ἐπονομάζουσιν αὐτὸν· εἶται δὲ χειμάρρους, ὡς δὲ ἀδρόγχοις ἐμβαίνειν τοῖς ποσέν· ἄλλοτε δὲ καὶ διπλεθρους ἴσχειν πλάστος. Μετὰ δὲ ταῦτα, Σικέρφεισ, σαδίοις ὑπερκειμένη τῆς Ναλόύττης δέκα, διέχουσα δὲ τοῦ Θρονίου τριώκοντα, ἐλάττοσι δὲ μικρῷ... ἔπειτα Νίκαια καὶ αἱ Θερμοπύλαι.

§. 5.

Τῶν δὲ λοιπῶν πόλεων, τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἀξίου μεμνῆ— 426.
 σὺντονούσιν δὲ Όμηρος μέμνηται, Καλλίαρος μὲν οὐκέτι οἰκεῖται...
 τι πεδίου [καὶ] καλοῦσιν οὖτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τῷ τόπῳ
 εὐήροτος γάρ ἐστι. [Οὐδὲ δέ] ἔτις δὲ Βῆσσα εἴτε, δρυμώδης τις
 τόπος οὐδὲ [αἱ Αὐγεῖαι, ὡν τὴν χώραν ἔχουσι Σκαρφιεῖς. Ταύ-
 την μὲν οὖν τὴν Βῆσσαν ἐν τοῖς δυσὶ γραπτέου σύμμαχον γάρ
 τοῦ δρυμώδους ὠνόμασαι δρυμύμως· ὥσπερ καὶ Νάπη ἐν τῷ
 Μηθύμων πεδίῳ, ἦν Εὔλογικος σύγνοων Λάπην ὄνομαζε· τὸν
 δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ δῆμον, ἀφ' οὗ Βησσαίς οἱ δημόται λέγονται,
 ἐν τῷ ἐνὶ σύμμαχον γράφουσιν.

§. 6.

Ηδέ τάρφη κεῖται ἐφ' ὑψους, διέχουσα... σαδίους εἶκοσι,
 χύραν δὲ εὐκαρπον καὶ εὔδενδρον ἔχει· τὸ δὲ γάρ καὶ αὕτη ἀπὸ
 τοῦ δάσους ὠνόμασαι. Καλεῖται δὲ νῦν Φαρύγαι· ἴδονται δὲ
 αὐτόδι τίτανος Ήρας Φαρυγαίας ἱερὸν, ἀπὸ τῆς ἐν Φαρύγαις τῆς Ἀρ-
 γείας καὶ δὴ καὶ ἀποικοί φασιν εἶναι Ἀργείων.

§. 7.

Τῶν γε μὴν ἐσπερίων Λοκρῶν Όμηρος οὐ μέμνηται, ἢ οὐ
 ἕτερως γε· ἀλλὰ μόνον τῷ δοκεῖν ἀντιδιαστέλλεσθαι τούτοις
 ἐκείνους, περὶ ὧν εἰρίκαμεν,

Λοκρῶν, οἵ ναίσυσι πέρην ἵερᾶς Εὐβοίης,
 ὃς καὶ ἐπέρων ὅντων. Άλλ' οὐδὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων τεθρύλληνται
 ποιητῶν. Πόλεις δὲ ἔσχον Αἴμφισσάν τε καὶ Ναύπακτον· ὃν δέ
 Ναύπακτος συμμένει τοῦ Αγτιρέων πλησίου. Ωνόμασαι δὲ ἀπὸ 427.
 τῆς ναυπηγίας τῆς ἐκεῖ γενομένης, εἴτε τῶν Ηρακλειδῶν ἐκεῖ γεν-
 πηγησαμένων τὸν σόλον, εἴτε, ὃς φησιν Εὔφορος, Λοκρῶν ἔτι
 πρότερον παρασκευασάντων· ἐστι δὲ νῦν Αἰτωλῶν, Φιλίππου
 προσκρίναντος.

§. 8.

427. Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Χαλκίς, ἣς μέμνηται καὶ ὁ Ποιητής ἐν τῷ
Αἰτωλικῷ καταλόγῳ, ὑποκάτω Καλυδῶνος. Αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ
Ταφιασσὸς λόφος, ἐνῷ τὸ τοῦ Νέσσου μνῆμα καὶ τῶν ἀλλοι
Κενταύρων· ών ἀπὸ τῆς σηπεδόνος φασὶ τὸ ὑπὸ τῇ ῥίζῃ τοῦ
λόφου προχεόμενον δυσῶδες καὶ θρόμβους ἔχον ὕδωρ ρεῖν·
διὰ δὲ τοῦτο καὶ Όζόλας καλεῖσθαι τὸ ἔδυνος. Καὶ ἡ Μολύ-
κρεια δὲ ἐστὶ κατὰ τὸ Άντιρριον, Αἰτωλικὸν πολίχνιον. Ή δὲ
Ἀμφισσα ἐπὶ τοῖς ἄκροις ἰδρυται τοῦ Κρισσαίου πεδίου. Κατ-
έσπασσα δὲ αὐτὴν οἱ Ἀμφικτύονες, κατάπερ εἰρήκαμεν. [Καὶ
Οἰάνθει]α δὲ καὶ Εὐπάλιον Λοκρῶν εἰσιν. Οὐ δὲ παράπλους πᾶς
οἱ Λοκροὶ μικρὸν ὑπερβαῖλει τῶν διωκοσίων σαδίων.

§. 9.

Άλοπην δὲ καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς Ἐπικυνημαδίοις ὄνομα-
ζουσι, καὶ ἐν τῇ Φειώτῃ· οὗτοι μὲν οὖν ἀποικοι τῶν Ἐπι-
κυνημαδίων, οἱ δὲ Ἐπικεφύριοι, τούτων.

§. 10.

Τοῖς δὲ Δοκροῖς, τοῖς μὲν ἑσπερίοις συνεχεῖς εἰσιν Αἴτωλοι· τοῖς δὲ Ἐποκηνημαδίοις Αἰνιζῆνες οἱ τὴν Οἴτην ἔχοντες, καὶ μέσοι Δωριεῖς. Οὗτοι μὲν οὖν εἰσιν οἱ τὴν Τετράπολιν οἰκήσαντες, ὃν φασιν εἶναι μητρόπολιν τῶν ἀπάντων Δωριέων πόλεις δὲ ἔσχον, Ερινεὸν, Βοῖον, Πίνδον, Κυτίνιον· ὑπέρκειται δὲ ἡ Πίνδος τοῦ Ερινεοῦ παραφέρει δὲ αὐτὴν ὁμώνυμος ποταμὸς, ἐμβαλλων εἰς τὸν Κηφισσὸν οὐ πολὺ τῆς Λιλαίας ἀπωθεντικὲς δὲ ἄκυφαντα λέγουσι τὴν Πίνδον. Τούτων ὁ βασιλεὺς Αἴπαλιος, ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, κατέχει πάλιν, ως ἴσοροῦσιν, ὑφ' Ἡρακλέους ἀπεμνημόνευσεν οὖν αὐτῷ τὴν χάριν τελευτή-

σαντι περὶ τὴν Οἰτην. Ὅλον γάρ εἰσεποιήσατο τὸν πρεσβύτερον παῖδων, καὶ διεδέξατο ἐκεῖνος τὴν ἀρχὴν καὶ οἱ ἀπόγονοι. Εὐτεῦθεν ὅρμηθεῖσι τοῖς Ἡρακλείδαις ὑπῆρξεν ἡ εἰς Πελοπόννησον κάθοδος.

§. 11.

Τέως μὲν οὖν ἦσαν ἐν ἀξιώμασι αἱ πόλεις, καίπερ οὖσαι μαραι καὶ λυπαρούχωροι, ἐπειτ' ὀλιγωρήθησαν· ἐν δὲ τῷ Φωκικῷ πολέμῳ, καὶ τῇ Μακεδόνων ἐπικρατείᾳ καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀθαμάνων [οὗτως ἐκκαθάθησαν, ὥστε] θαυμαστὸν εἰ καὶ ἔχος αὐτῶν εἰς Ρωμαίους ἥλθε. Τὰ δὲ αὐτὰ πεπόνθασι καὶ οἱ Αἰνιᾶνες. Καὶ γάρ τούτους ἐξέφθειραν Αἰτωλοί τε καὶ Ἀθαμάνες. Αἰτωλοί μὲν μετὰ Ακαρνάνων πολεμοῦντες καὶ μέγα δυνάμενοι· Ἀθαμάνες δὲ ὕστατοι τῶν Ἕπειρωτῶν εἰς ἀξιώματα προσχθέντες, ἥδη τῶν ἄλλων ἀπειρογόντων, καὶ μετ' Ἀμυνάνδρου τοῦ βασιλέως δύναμιν κατασκευασάμενοι. Οὗτοι δὲ τὴν Οἰτην δισκατεῖχον.

§. 12.

Τὸ δὲ ὄρος διατείνει ἀπὸ Θερμοπυλῶν καὶ τῆς ἀνατολῆς 428. μέχρι πρὸς τὸν κόλπον τὸν Αμβρακικὸν καὶ τὴν ἐσπέραν· τρόπου δέ τινα καὶ πρὸς ὄρθας τέμνει τὴν ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ μέχρι Πύνδου καὶ τῶν ὑπερκειμένων βαρυβάρων ὄρειν τὸ ὄρος τοῦτο. Τούτου δὲ τὸ μὲν πρὸς Θερμοπύλας· νενευκός μέρος Οἰτη καλεῖται, σαδίων δισκεσίων τὸ μῆκος, τραχὺ καὶ ὑψηλόν, ὑψηλότατον δὲ κατὰ τὰς Θερμοπύλας· κορυφοῦται γάρ ἐνταῦθα, καὶ τελευτᾷ πρὸς ὁξεῖς καὶ ἀποτόμους μέχρι τῆς Θαλάσσης κρημνούς· ὅλιγην δὲ ἀπολείπει πάροδον τοῖς ἀπὸ τῆς παραλίας ἐμβαλλουσιν εἰς τοὺς Δοκροὺς ἐκ τῆς Θετταλίας.

§. 13.

428. Τὴν μὲν οὖν πάροδον Πύλας καλοῦσι, καὶ Στενὰ, καὶ Θερμοπύλας ἔστι γὰρ καὶ Θερμὸν πλησίον ὑδάτα τιμώμενα, ως Ἡρακλέους ἱερά. Τὸ δὲ ὑπερκείμενον ὅρος Καλλίδρομον τινὲς δὲ καὶ τὸ λοιπὸν τὸ δι' Αἰγαλίας καὶ Ακαρουσίας διῆκον μέχρι τοῦ Αμβρωσικοῦ κόλπου Καλλίδρομον προσαγορεύουσι. Πρὸς δὲ ταῖς Θερμοπύλαις ἔστι φρούρια ἐντὸς τῶν Στενῶν, Νίκαια μὲν ἐπὶ Θαλαττανοῦ Λοκρῶν, Τειχιοῦς δὲ καὶ Ἡράκλεια ὑπὲρ αὐτῆς, ἡ Τραχὺν καλουμένη πρότερον, Λασκεδαμονίων κτίσμα. Διέχει δὲ τῆς ὀρχαίας Τραχύνος περὶ ἐξ σαδίους ἡ Ἡράκλεια. Εἶης δὲ ἡ Ροδονυτία, χωρίου ἐρυμυνόν.

§. 14.

Ποιεῖ δὲ δυσείσβολα τὰ χωρία ταῦτα ἡ τε τραχύτης καὶ τὸ πλήθος τῶν ὑδάτων φάραγγας ποιούντων, ἡ διέξεισι. Πρὸς γὰρ τῷ Σπερχειῷ, τῷ παραρρέοντι τὴν Ἀντίκιόραν, καὶ ὁ Δύρας ἔστιν, ὃν φασιν ἐπιχειρῆσαι τὴν Ἡρακλέους σβέσαι πυράν· καὶ ἄλλος Μέλας, διέχων Τραχύνος εἰς πέντε σαδίους. Πρὸς δὲ μεσημβρίαν τῆς Τραχύνος φησιν Ηρόδοτος εἶναι βαθεῖαν διασφάγα, δι' ἣς Ἄσωπὸς, ὁμώνυμος τοῖς εἰρημένοις Ἄσωποῖς, εἰς τὴν Θαλαττανήν ἐκπίπτει τὴν ἐντὸς πυλῶν, παραλαβὼν καὶ τὸν Φοίνικα ἐκ τῆς μεσημβρίας συμβαλλούσαν αὐτῷ, ὁμώνυμον τῷ ἥρωῖ, οὗ καὶ τάφος πλησίον δείκνυται· σάδιοι δὲ εἰσὶν ἐπὶ Θερμοπύλας ἀπὸ Ἄσωποῦ πεντεκαίδεκα.

§. 15.

Τότε μὲν οὖν ἦν ἐνθοξότατα τὰ χωρία ταῦτα, ἦνίκα τῶν κλεισθρῶν ἐκυρίευε τῶν περὶ τὰ Στενά· καὶ τοῖς ἔξω τῶν Στενῶν πρὸς τοὺς ἐντὸς ἦσαν ἀγῶνες πρώτειων· καθάπερ καὶ πέδας

ἐκάλει Φίλιππος τῆς Ἑλλαδὸς τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Κόρινθον, 428.
πρὸς τὰς ἐκ τῆς Μακεδονίας ἀφορμὰς βλέπων ἐπιδέσμους δὲ
οἱ ὕστεροι προσηγόρευον ταῦτας τε καὶ ἔτι τὴν Δημητριάδα· καὶ
γάρ αὕτη παρόδων ἦν κυρίᾳ τῶν περὶ τὰ Τέμπη, τό τε Πήλιον
ἔχουσα καὶ τὴν Όσσαν. Τούτου δὲ, πάντων ὑπὸ μίαν ἔξουσίαν 429.
ὑπηγμένων, ἀπανταχεινθερά πᾶσι καὶ σὺνέῳγε.

§. 16.

**Περὶ δὲ τὰ Στενὰ ταῦτα οἱ περὶ Λεωνίδαν μετὰ ὀλίγων τῶν
θυμόρων τοῖς τόποις ἀντέσχον πρὸς τὰς τοσαῦτας τῶν Περσῶν
θυμάρμεις, μέχρι περιελθόντες δὲ ἀτραπῶν τὰ ὅρη κατέκοψαν
αὐτοὺς οἱ βάρβαροι. Καὶ νῦν τὸ πολυάνθρωπον ἐκείνων ἐσὶ,
καὶ σῆλαι, καὶ ἡ θρυλλουμένη ἐπιγραφὴ τῇ Λασκεδαιμονίῳ
σῆλῃ, ἔχουσα οὗτως·**

**Ωἱ ἔτεντες ἀπάγγειλον Λασκεδαιμονίους, ὅτε τῷδε
Κείμενα τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.**

§. 17.

Ἐσι δὲ καὶ λιμὸν μέγας αὐτόθι, καὶ Δημητρος ἱερὸν, ἐν δὲ
κατὰ πᾶσαν Πυλαίαν Θυσίαν ἐτελουν οἱ Ἀμφικτύονες. Ἐκ δὲ
τοῦ λιμένος εἰς Ἡράκλειαν τὴν Τραχίνα πεζῇ σάδιοι τετταρά-
κοντα πλοῦς δὲ ἐπὶ Κήναιον ἐβδομήκοντα. Ἐξω δὲ Πυλῶν εὐθὺς
ὁ Σπερχειός ἐκδίδωσιν. ἐπὶ δὲ Πύλας ἀπὸ Εὔριπου σάδιοι
πεντακόσιοι τριάκοντα. Καὶ ἡ μὲν Λοκρίς τέλος ἔχει. Τὰ δὲ
ἔξω, Θετταλῶν ἐσὶ, τὰ πρὸς ἔω καὶ τὸν Μαλισκὸν κόλπουν,
τὰ δὲ πρὸς δύσιν, Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρυάνων. Ἀθαμάνες δὲ καὶ
αὐτοὶ ἐκλεκοίπασι...

§. 18.

Μέγιστον δὴ καὶ παλαιότατον τὸ τῶν Θετταλῶν σύγημα· ὃν

429. τὰ μὲν ὄμηρος εἶρηκε, τὰ δὲ ἄλλοι πλείους. Αἰτωλούς δὲ ὄμηρος μὲν σὺν ἐνὶ ὀνόματι λέγει, πόλεις, οὐκ ἔθνη τάξτων ὑπ' αὐτοῖς, πλὴν εἰ τοὺς Κουρῆτας, οὓς ἐν μέρει τακτέου Αἰτωλοκῶν. Ἀπὸ Θετταλῶν δὲ ἀρκτέου, τὰ μὲν σφόδρα παλαιά καὶ μυθώδη, καὶ οὐχ ὁμολογούμενα τὰ πολλά, ἐῶντες, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐποιήσαμεν, τὰ δὲ φαινόμενα ἡμῖν καίρια λέγοντες.

Κ Ε Φ . Ε.

§. 1.

Ἐσι δὲ αὐτῆς πρὸς θαλάττη μὲν ἡ ἀπὸ Θερμοπυλῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν ἄκρων τοῦ Πηλίου παραλία, βλέπουσα πρὸς ἔω καὶ πρὸς τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίας τὰ βόρεια. ἔχουσι δὲ τὰ μὲν πρὸς Εὐβοία καὶ Θερμοπύλαις Μαλιεῖς καὶ οἱ Φθιώται. Ἄχαιοί τὰ δὲ πρὸς τῷ Πηλίῳ Μάγυντες. Αὗτη μὲν οὖν ἡ πλευρὰ τῆς Θετταλίας ἔως λεγέσθω καὶ παραλία. Ἐκατέρωθεν δὲ ἀπὸ μὲν Πηλίου καὶ Πηνειοῦ πρὸς τὴν μεσόγαιαν Μακεδόνες παράκεινται μέχρι Ποιουνίας καὶ τῶν Ἕπειρωτικῶν ἔθνων. Ἀπὸ δὲ τῶν Θερμοπυλῶν τὰ παραλληλα τοῖς Μακεδόσιν ὅρη τὰ Οίταια καὶ Αἰτωλικά τοῖς Δωριεῦσι καὶ τῷ Παρνασῷ συνάπτοντα· καλείσθω δὲ τὸ μὲν πρὸς τοῖς Μακεδόσι πλευρὸν ἀρκτικόν· τὸ δὲ ἔτερον νότιον. Λοιπὸν δὲ ἐξὶ τὸ ἐσπέριον, δὲ περικλείοντιν Αἴτωλοι καὶ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλέχοι, καὶ τῶν Ἕπειρωτῶν Ἀναμάνες, καὶ Μολοττοί, καὶ ἡ τῶν Αἰθάλων ποτὲ λεγομένη γῆ, καὶ ἀπλῶς ἡ περὶ Πίνδου, . . . πλὴν τοῦ Πηλίου καὶ τῆς Ὀσσεώς. Ταῦτα δὲ ἐξηρταὶ μὲν ἴκανῶς· οὐ μήν γε πολλὴν περιλαμβάνει κύκλῳ χώραν, ἀλλ' εἰς τὰ πεδία τελευτᾷ.

§. 2.